

Prima instanță: Judecătoria Hîncești
Judecător: I. Dadu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 2rac-52/17

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Mediului al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul
Mediului al Republicii Moldova împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Tehnostel-Car” privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Mediului și a fost menținută hotărîrea
Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 ianuarie 2015, Ministerul Mediului al RM s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva SRL „Tehnostel-Car”, solicitând încasarea sumei în
mărime de 300 000 lei pentru proiectul nr. 2521 și repunerea în termen a acțiunii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform bugetului solicitat de la
Fondul Ecologic, prin decizia Consiliului de Administrare a Fondului Ecologic
Național, extrasul nr. 23 din procesul-verbal nr. 6 din 05 decembrie 2008, pârâtul
SRL „Tehnostel-Car” din Hîncești a fost declarat învingător a unui grant în sumă de
300 000 lei, pentru implementarea proiectului nr. 2521 „Construcția stației de
epurare de la abatorul SRL „Tehnostel-Car” din Hîncești”.

Mai indică că, la 23 februarie 2009, între Ministerul Mediului al RM și SRL
„Tehnostel-Car” a fost încheiat contractul nr. 7/1965-2521 privind finanțarea
proiectului cu numărul de înregistrare 2521. Conform prevederilor contractului,
beneficiarul era obligat să utilizeze grantul exclusiv pentru realizarea scopului și
obiectivelor specificate în proiectul prezentat donatorului, precum și să respecte cu
strictețe toate clauzele contractului. Punctul 2.1 al contractului prevede că
implementarea proiectului urma să fie finalizată la data de 25 octombrie 2009.

Menționează, că potrivit contractului, odată cu expirarea termenului de
realizare a proiectului, pârâtul era obligat să prezinte Raportul Final asupra

executării lucrărilor, în termen de 5 zile din momentul executării integrale a proiectului, anexând toate documentele justificative, fapt neexecutat până în prezent.

Mai indică că, odată cu semnarea contractului, SRL „Tehnostel-Car” și-a asumat responsabilitatea de a implementa pe deplin proiectul prezentat spre finanțare, iar în caz de încălcare a prevederilor din pct. 5.2, în temeiul pct .6.1 al contractului, beneficiarul urma să ramburseze suma integrală în Fondul Ecologic Național.

Pentru realizarea proiectului, din contul Ministerului Mediului către „Tehnostel-Car”, au fost transferați 300 000 lei, conform, ordinelor de plată după cum urmează: ordin de plată nr. 402 din 22 mai 2009, prin care a fost transferată suma de 150 000,00 lei; ordin de plată nr. 549 din 30 iunie 2009, prin care a fost transferată suma de 150 000,00 lei.

Susține reclamantul că, reieșind din faptul că SRL „Tehnostel-Car” nu a respectat prevederile contractuale privind implementarea deplină a proiectului în termenii stabiliți, a încercat să rezolve problema pe cale amiabilă înaintând cerere prealabilă la data de: 29 aprilie 2010 cerere prealabilă nr. 338/10, la 30 mai 2011 cerere prealabilă nr. 494/1 1 și 18 ianuarie 2013 cerere prealabilă nr. 587/13 - prin care a solicitat prezentarea raportului financiar privind utilizarea surselor financiare alocate din fondul Ecologic Național. Menționează că, prin aceiași scrisoare, pârâtul a fost informat și despre consecințele neprezentării raportului financiar, însă până în prezent, pârâtul nu a prezentat nici un raport.

Mai indică că, din acțiunile pârâtului ce a ignorat toate pretențiile Ministerului Mediului, fără a elibera un răspuns, se deduce intenția de rea-credință și îmbogățire fără justă cauză din contul bugetului statului reprezentat de organul specializat în domeniul protecției mediului și Fondului Ecologic Național, ce a distribuit surse financiare pentru îmbunătățirea calității și minimalizarea poluării mediului.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2016, s-a respins ca tardivă, acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Mediului împotriva SRL „Tehnostel-Car” cu privire la încasarea sumei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de Ministerul Mediului și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 22 decembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Mediului a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integral a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Mediului al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de

Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Mediului al Republicii Moldova ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Ministerul Mediului al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță